

Recension **Musik**

Symfonisk och underhållande jazz

JAZZ**Tessa Virta med band**

Jyväskylä Sinfonia, dir. Patrick Gallois

Savoy, 29.10

Det är sällan man hör jazzmusiker tillsammans med en hel symfoniorkester. Från de senaste åren kommer jag när-

mast att tänka på Jukka Perkos Charlie Parker-tolkningar med stråkararrangemang. Där är det fråga om vackra små paket – jazzband plus stråkar. I Tessa Virtas musik är symfoniorkestern inte bara en krydda.

Musiken som i huvudsak är

plockad från hennes nya skiva *Punainen Sövellys* har förutom på jazzvis sedvanliga pulserande delar också många partier som är uppbyggda enligt den klassiska musikens villkor. Förutom bitar från den nya skivan hördes ett arrangemang av Bachs *The Look Of Love*, med lyckad ny finsk text av Jaana Lappo.

Virta, som för sex år sedan debuterade med bossaskivan *Um Poeta*, spelade piano och sjöng något stycke. En mycket viktig roll under kvällen fick saxofonisten Joonatan Rautio som hade det största soloutrymmet och tycktes växa i uttryck under kvällen. De övriga

medlemmarna i jazzbandet var Sami Linna på gitarr, Olli Peuhu på bas och den gamla allroundräven Keka Kettunen vid trummorna.

Jazzolisterna lyser

Virtas musik är inte alla gånger så personlig eller nyskapande. Utan jazzolisterna skulle det ibland luta starkt mot traditionell underhållningsmusik. Men välskrivet är det och redan bara klangerna i en så här stor sammansättning gör lyssnandet mycket angenämt.

Man kommer osökt också att tänka på Diana Krall. Förutom ett intresse för brasiliansk musik, inklusive

VERTTI TERASVUORI

re tonaliteter, men tydligen i genomskrivet format. Intressant är att man ibland på frizzhall kan höra liknande musik, fast i helt improviserad form.

Himba innehöll kvällens mesta jazzsolon – både Linna och Rautio arbetade på med stor elegans och eftertanke.

Den stora orkestern klingade balanserat och arbetade följsamt under kapellmästaren Patrick Gallois avslappnade men närvarande direction. Gallois har gjort åtskilliga flöjtskivor, bland annat för Deutsche Grammophon, och även nu var en virtuost hanterad flöjt med.

Jan-Erik Holmberg

kultur@hbl.fi

Bach.

Yksin juuga går mot fria-

Gospelkören

Hic MacFar's